תוספתא ערלה (ליברמן) — תוספתא ערלה (ליברמן)

הנוטע לסיג, לקורות, ולעצים, פטור מן הערלה. אמ' רבן שמעון בן גמליאל במי דברים אמורים בזמן שנטע לסיג, ולקורות, ולעצים, דבר הראוי להם. נטע לסיג, לקורות, ולעצים, דבר שאין ראוי להם, חייב בערלה. נטעו לעצים וחשב עליו לאכילה מניין, ת"ל כל עץ מאכל. מאמתי מונין לו, משעת נטיעתו.

הנוטע לרבים חייב, ור' יהודה פוטר. ר' שמעון בן לעזר משמו הנוטע לרבים חייב בערלה. [העולה לרבים מאיליו, פטור מן הערלה.

הנוטע בספינה, ובעציץ, ובראש הגג, חייב בערלה] נטעו בעציץ שאינו נקוב, נשבר וחזר ונטעו בעציץ נקוב, אם יכול לחיות חייב, ואם לאו פטור (הא) כיצד יודע אם יכול לחיות אם לאו, חופר לו גומא בארץ ונטעו בה, אם יכול לחיות חייב, ואם לאו פטור.

אילן העולה בין מן הגזע ובין מן השרשים חייב. ר' יהודה או' העולה מן הגזע חייב, מן השרשים פטור. הקדישו ואחר כך נטע פטור. נטעו ואחר כך הקדישו ופדאו, מאימתי מונה לו, משעת נטיעתו.

גוי שהרכיב עץ מאכל על גבי עץ סרק, מונה לו משעת נטיעתו. ר' יוסה או' נוטעין יחור של ערלה, ואין נוטעין אגוז של ערלה, מפני שהוא פרי. ואין מרכיבין כפניות של ערלה. ר' שמעון בן לעזר אומ' סמני ערלה עולין באחד ומאתים, צובע בהן בלול והולכין אחר הרוב.

ר' שמעון בן לעזר אומ' בשר בחלב מותר בהנאה. בעלי מומין אסורין כל שהן. ר' יוסה או' בעלי מומין יבקר.

תנור שהסיקו בקלפי ערלה, אם חדש יותץ, אם ישן יוצן. אפה ובשל בגחלים מותר. אפר בכולן מותר חוץ מעצי אשרה. אפר בגדים שנתנגעו, ועפר בתים שנתנגעו, אסורין בהנאה.

ספק הערלה בארץ ישראל אסור, בסוריא ובחוצה לארץ מותר. [כיצד, כרם ושדה שנטע ירק, וירק נמכר חוצה לו, ספיקו בארץ ישראל אסור, בסוריא ובחוצה לארץ מותר]. ר' יהודה אומ' אף זה ספיקו בסוריא אסור. אי זהו בסוריא מותר, כרם שנטוע ירק ושדה ירק בצדו, וירק נמכר חוצה לו, ספיקו בארץ ישראל אסור, בסוריא ובחוצה לארץ מותר. הרי שנמצא נטועה קטנה בתוך שדהו, ספיקו בארץ ישראל אסור, בסוריא ובחוצה לארץ [מותר]. ר' לעזר בי ר' יוסה אמ' משם ר' יוסה בן דורמסקית שאמר משם ר' יוסה הגלילי שאמ' משם ר' יוחנן בן נורי שאמ' [משם] ר' ליעזר הגדול אין ערלה בחוצה לארץ.